

Пенчо Славейков

Отрупани от нощний сняг
нечакан...

Отрупани от нощний сняг нечакан,
градински вейки виснат мълчаливо;
милувката на утринното слънце
трепти над тях и милва ги игриво.

Ей капчица – сълза от таз милувка –
се в миг отрони, маргаритно-злата,
и слънчеви лучици я спровождат,
додето тя да падне на земята.

И капчици-сестрици тя поведе –
виж как по нея рой по рой се ронят,
и сякаше из въздуха не капки,
а слънчеви лучи се тамо гонят.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6549>]